

Re

Adina Speranta

am adunat într-un poem
strigătul copilului abandonat
care își sprijină brațele
de pervazul cu stele
lacrimile din ochii încercănați
emoția primei zile de școală
a primului sărut furat pe o bancă
ascunsă printre castani
teama de șerpi inelați
visurile calcinate din urna dorințelor

am pus în el bucuria primăverii
a hergheliilor de frunze
zâmbetul controversat al maturității
albastrul gândului trecător
iubirea cu aripi fumurii

în poemul acesta amorf
n-am mai știut cine sunt

Adina V.

3.05.2018